

have store og let iøinefaldende Fordele. Naar nærværende Forslag nu kommer til os i den foreliggende Skikkelse fra Folkethinget, kan jeg ikke se rettere, end at de Ændringer, som ere foretagne i Folkethinget med den ærede Justitsministers Billigelse, ere betydelige Forbedringer af Lovforslaget. Det er allerede nævnt af den ærede sidste Taler, at den enkelte Handlendes Firmaanmeldelse ifølge Lovforslaget er en frivillig Sag. Man bliver her staaende ved det, som nu er gjældende Ret efter Loven af 23de Januar 1862, og det forekommer mig, at det kun vilde paahyre de Bedkommende, som skulle føre disse Handelsregistre, et betydeligt og unødvendigt Arbejde, hvis enhver Smaahandlende skulde være forpligtet til at lade sit Firma indregistrere. Det er tillige min Overbevisning, at det vilde være unødvendigt at foretage en saadan Indregistrering, fordi det ikke vil have praktisk Betydning, idet disse Smaahandlende ere tilstrækkeligt kjendte af deres Kundekreds og tilstrækkeligt kjendte af de Grossister, som de jærlig skulle befatte sig med. Udenlandste Forretninger gjøre de Folk nu en Gang ikke, og hvis de skulde drive Forretningen op til at faae Forbindelse med Udlandet, ligger det sikkert i deres egen Interesse at foretage en Anmeldelse. Men den Tid den Sorg. Altsaa det glæder mig, at Lovforslaget i denne Henseende er blevet staaende ved det Nu-gjældende. Dernæst anser jeg det for en Forbedring, at Alle, der drive Haandværksnæring, nu ere berettigede til at foretage Anmeldelse, naar de finde det overensstemmende med deres Forretnings Art. Men det forekommer mig, at de Folk, som dog ogsaa ofte drive Handel ved Siden af deres Haandværk, maa være berettigede til at komme ind under de samme Regler som de egentlige Handlende. Det hentyes, som om den høitærede Minister ikke var saa glad ved de Ændringer, som ere foretagne i § 35. Det forekommer mig, at være høist heldige Ændringer. Det, der nemlig er slet i § 35, er, at Selskaber med begrændset Ansvarlighed ere fritagne fra Forpligtelse til at gjøre Anmeldelse. Under saadanne Selskaber falde jo f. Ex. Forbrugsforeninger, Produktionsforeninger og andre, som ikke drive egentlig Næring. Men dernæst er der, foruden denne, slet en anden Ændring, nemlig, at visse Aktieselskaber, Kommanditselskaber og lignende ere blevne fritagne fra at gjøre Anmeldelse. Det forekommer mig ogsaa, at det ikke vilde være aldeles heldigt, om Aktieselskaber og Kommanditselskaber, som ikke drive egentlig borgerlig Næring, om jeg maa udtrykke det saaledes,

skulde være forpligtede til at gjøre Anmeldelse. Man maa nemlig lægge Mærke til, at der jo for det Første gives Aktieselskaber, som ere stiftede i filantropiske Dømed, f. Ex. til Opførelse af Kirker, Skoler og deslige, men der opstaar jo dernæst her i Landet en anden Art af Aktieselskaber, der jo heller ikke drive Næring, som f. Ex. Andelsmeierier og Svineslagterier. Det forekommer mig derfor, at det var fuldstændig korrekt, at disse Ændringer indførtes i § 35, naar da den høitærede Minister har tilføjet, at han ikke haabede, at det skulde have nogen særlig uheldig Indflydelse paa Forholdet til de to andre Lande. Forøvrigt forekommer det mig, at Lovforslaget, som det her foreligger, er et ikke ubetydeligt Fremskridt i Forhold til Firmaloven af 1862, og jeg skal nævne tre Punkter i nærværende Lovforslag, som jeg sætter særlig Pris paa. Det første er det, at der herefter ikke, som nu, kan oprettes et Kompagnisfab, jaaledes at ikke begge eller alle Interessenter ere fuldt ansvarlige. Med andre Ord, efter den nuværende Lovgivning kan en temmelig uveberhæftig Mand dække sig ganske godt ved at have et vederhæftigt Navn i sit Firma, uagtet dette vederhæftige Navn muligvis kun høfter for Forretningens Anliggender i en ganske ubetydelig Grad. At dette bidrager til at vildelede Forretningsverdenen er indlysende, og det er derfor sikkert et Fremskridt, at de, der en Gang have deres Navn i et Firma, ere fuldt ansvarlige for Selskabets Gjæld med deres Formue. — Den næste Paragraf, som det særlig glæder mig er kommen til her, er den, ifølge hvilken det paalægges Aktieselskaber at anmeldte den tegnede Aktiekapitals Størrelse og Fordeling i Aktier, fremdeles hvorvidt Aktierne ere udstedte paa Navn eller Shændehaver, og navnlig, om Aktierne ere fuldt indbetalte, og i modsat Fald, naar Indbetaling kan kræves. Det er en overordentlig heldig Bestemmelse, at der saaledes kommer Klarhed for Publikum, saa at det kan kontrollere, hvorledes et Aktieselskabs Stilling virkelig er. Skjøndt Dannelsen af Aktieselskaber ikke særlig florerer for Døblittet, vilde det dog sikkert slet ikke være af Veien, om vi her i Landet havde en Aktielovgivning, som tog disse Spørgsmaal fuldstændig op. Hvad Afnittet om Protura angaar, da fandt jeg ved første Dietast, at Bestemmelserne om Protura være noget strenge, men jeg forstaaer nu § 25 saaledes, at det kun er i Tilfælde af, at man i en Fuldmagt udtrykkelig nævner, at det er en Proturafuldmagt, der udstedes, at den vedkommende